

Beatrijs van den Brink roeit vanaf 2006 bij R&ZV Jason te Arnhem in verschillende ploegen, dames en gemengd. In regiowedstrijden haalde zij met een vaste wedstrijdploeg goede resultaten. Sinds anderhalf jaar schrijft zij een column in ROEIEN.

Reageren?

Beatrijs.column@gmail.com

Leuk

Jongeren moeten tegenwoordig een maatschappelijke stage lopen die het meest succesvol is als beide partijen er iets aan hebben. Ook de roeivereniging kan plaatsen daarvoor bieden.

Jeugdige roeiers moeten leren dat sportbeoefening en de daarbij behorende verplichtingen op aangename wijze zijn te verenigen.

Op het gebied van instructie en onderhoud liggen vele mogelijkheden mits aan een aantal voorwaarden wordt voldaan. Begeleiding door een volwassene is een must. Het puberbrein maakt immers rare gedachtesprongen zodat begeleiding betere resultaten oplevert.

“We hebben wat jongeren aangesteld om instructie te geven aan beginnende 14 jarige roeiers. Jeugd instrueert jeugd. Mooi concept, vooral omdat we al schaars in de instructeurs zitten”, sprak de bestuurder vergenoegd. Op de vraag of er ter plekke een ervaren volwassen roeier een oogje in het zeil hield, werd ontkenkend geantwoord.

“Wat zitten jullie gezellig te babbelen over school”, merkte ik ooit op bij zo’n jeugdige instructeur waar net een klasgenootje langs kwam. “Er bengen wat leerlingen van je in de wilgen verderop en die weten niet hoe ze terug moeten komen. “Oh ja?”, zei hij verwonderd. “Dat kunnen we van hieraf op het vlot niet zien, maar ik kan hier echt

niet weg. Dat loopt wel los”, voegde hij er sussend aan toe.

“Ze liggen aan lager wal en ze zien er verkleumd uit”, sprak ik. “De wind is pittig, dus dat werkt niet mee.”

Bij toeval kwam net een roeier opdagen die vervolgens de fluisterboot pakte om redder in nood te spelen.

In de introductie-bijeenkomst van het overkoepelende sportbedrijf in de regio werd benadrukt dat de beleving van de stage leuk moet zijn. Iedere drie zinnen bevatten het woordje ‘leuk’. Zo opgewekt heb ik een introductie van een in te voeren plicht nog niet eerder meegemaakt. De leiding van deze bijeenkomst bestond uit twee dertigers die ongetwijfeld dit concept zoveel mogelijk in hun eigen leven doorvoerden. Zo overtuigend klonk het.

In de discussie in ons clubgebouw heerste de mening dat onderhoud niet viel onder de maatschappelijke stage. “Want dat is niet leuk”!

“Zonder goed onderhoud van het materiaal kan een vereniging niet draaien”, stelde ik ter verweer; dat moeten zij ook leren. Door te doen ga je dat inzien. Er wordt al meer dan genoeg geleuterd.

“En?”, vroeg mijn roeiersgroepje, “ging je er tijdens die bijeenkomst van het sportbedrijf in deze discussie vol in?” Nee, ik heb voornamelijk geluisterd, te meer daar er voornamelijk vertegenwoordigers van voetbalverenigingen aanwezig waren die hier heel enthousiast over waren. Met de vele ploegen vol f-jes en d-tjes hebben voetbalverenigingen vooral co-trainers nodig. Onderhoud speelt daar eigenlijk niet omdat gemeenten het onderhoud aan de velden verrichten. Bij roeien ligt dit anders. De boot is een kwetsbaar gebruiksvoorwerp. Schoonmaken voorkomt slijtage en maakt jongeren meer bewust. “Daarom is het zinnig om jeugdige leden in hun stage-uren poetslappen of een kwast in de hand te duwen”. Muziekje erbij en op het ritme daarvan de glans in de boot terugbrengen of een laklaag op de riemen. “Kijk eens”, roept de stagebegeleider dan om de drie minuten, “wat glanzende ze al mooi!”

Dat vinden ze dan vast hartstikke leuk en is de roeistage voor beiden een succes.

